

VESZPRÉMMEGYEI ÚJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 16 kor. Fél évre 8 kor.
Negyed évre 4 kor.

Lelkészek, tanítók, községi jegyzők 12 koronáért
kapják a lapot.

Évkv. számú ára 16 fillér.

Felölős szerkesztő és laptulajdonos:

Hj. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Veszprém, Kossuth Lajos-utca 22.

Telefon: 174.

Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok
az utcán is árulhatók.

Jobbra-balra.

A brazíliatovszki tárgyalások hírére az angol, francia és belga szociálisták hamarosan gyűlést tartottak és tiltakoztak a *külön béke* ellen. Ezeknek nyomása alatt (no meg talán a mi „engesztelékenység“-ünk miatt) a bolsevikiek „incidens“-t provokáltak velünk, hogy annál jobban megvédelmezhessek az orosz érdekeket. Ezzel szemben a német szociáldemokraták a többi pártokkal együtt a német előnyök mellett tömörülnek. Lloyd Georg angol miniszterelnök — ezáltal hibább szöszbáb — megint feltárlta imperiálistai céljait s az egész nemzettel együtt a *szociáldemokraták* is helyesnek neki. — Szóval minden ország szociálistái és demokratái a saját nemzetük hasznát keresik, csupán nálunk kinálgatják fel nemzetünk ősi kincsait az ellenségnek. Itt a demokrata blokk hajlandó lemondani minden vérrrel megszerzett előjogainkról, itt odaadná a tót vármegyéket a cseheknek, a Bánságot a szerbeknek, Erdélyt az oláhoknak stb. És a kormány meg a koalíció nemzeti elemei engedik erőszakosan magukba olytani ennek az eszeveszett demokráciának a baktériumait a helyett, hogy ők olytanák be azt — Pasteur szérummal.

Demokrácia és béke.

Vasárnapi vezércikkünk ötletéből egyik régi olvasónk azt a kérdést intézte hozzánk, hogy miért haragszunk olyan nagyon Vázsonyira, Károlyi Mihályékra, a szociálistákra meg a radikális blokkban szövetséget többi koalíciós pártokra és miért vagyunk annyira elkéseredett ellenségei a demokráciának, amely nemsokára megteremti a rég óhajtott különbéket Oroszországgal. Minthogy ezt vagy ehhez hasonló kérdést már többen is felvetettek nekünk, helyesnek véljük, ha kedves olvasónknak lapunk vezetőhelyén, egy cikk keretében adjuk meg a választ.

Mindenekelőtt meg kell állapítanunk, hogy a kérdés második része tévedésen alapszik. Mink ugyanis egyáltalán nem vagyunk ellenségei a demokráciának, mint olyannak és ezt a következtetést eddigi írásainkból helyes logikával nem is lehetett levonni. A szó nemes értelmében vett demokráciát, mint a fejlődés, haladás előfeltételét, tiszteletben tartottuk mindenkörön. Csupán azt várjuk el — amint a múlt év december 6-i számunk vezércikkének végén is mondtuk, — legyen az a demokrácia magyar, a nép is, amely élvezi magyar és az egyenlő „Ember“ is magyar!

Ámde éppen ezt a *nemzeti* jelleget nélkülözzük a mi ujdonsült demokráciánkban, amelyet a háborús szelek fujtak át hozzánk Oroszországból, érdeklőpolitikaink pedig fujtak föl akkorára, hogy szinte már egyebet sem látunk, mint ezt a demokráciát.

Pedig van ám más is a világon, nemcsak idegenből, még hozzá ellenséges földről átlptált demokrácia! Hazafiság, társadalmi rend, polgári jogok, törvénytisztélet stb., mind mennyi föltétele a civilizált emberiség békés együttélésének; sőt magának a nemes értelemben vett demokráciának, a fejlődésnek is.

Azt hisszük, nem kell bizonyíthatnunk kedves olvasónk előtt, hogy az orosz forradalomból hozzánk átcsapott demokratikus szellem a fent említett fogalmak valamennyiét megsemmisíteni, elpusztítani akarja. Amiként az orosz birodalom testét szétarabolják Leninék és szétosztják a kisebb nemzetiségek között; s ahogyan ott elkobozták a birtokokat, lefoglalták a pénzlőket stb., szóval a polgári jogok tökéletes összetörése által csupán a szociálista proletár elem hatalmi körét terjesztik ki az egész birodalomra, ugyanígy akarnak cselekedni Magyarországon is. Nem is tagadják ezt szociáldemokratáink, akik az *osztályharca* nyíltan, a forradalomra csaknem nyíltan izgatnak szóban és írásban.

És most érkezünk olvasónk kérdésének első részéhez, hogy miért haragszunk a cikkünk elején elsorolt politikai pártokra.

Hogy a magyar szociáldemokraták (sohasem a napestig dolgozó munkásságot, hanem az azt lázító vezetőséget értjük) minden más nemzet szociálistáinál eszeveszettebbek, azt már mintegy tíz évvel ezelőtt kimutatta egy neves író-bölcselőnk. Hogy Vázsonyi Vilmosék sem rettennek vissza a bolsevik programtól, azon sem csodálkozunk. A nemzeti kereteken kívül nekik talán még könnyebb az érvényesülés. Hogy azonban a koalíció is egy követ fuj a radikálisokkal, az már gonosz dolog.

Ez határozottan *rosszhiszeműen* csatlakozott a radikális blokkhoz csak azért, hogy annak a jelszavával: az *általános választójoggal* Tiszát és a munkapártot megbuktathassa és hatalomra juthasson. Ma már köztudomásu, hogy a demokratikus választójog eszméje Bécsben fogamzott meg és a

mostani kormányt támogató pártok, noha ezt jól tudták (hiszen a „darábont kormány“ idejében küzdöttek is ellene), mégis programjukba vették. *Andrássy gróf*, a plurális szavazati jog egykori tervezője, *Apponyi gróf*, *Serényi gróf* és a többi, történelmi osztályból kikerült politikus mint a fölforgató radikálizmus előharcosa! Hihető ez? Pedig *látszólag* mégis igaz. És még csak ne is haragudjunk ilyen frivolság láttán?

Persze — amint vasárnapi cikkünkben is fejtegettük — ezek az urak elszámították magukat. Azt hitték, hogy ha már nyeregbe segítették őket a demokraták, majd kiadnák rajtuk. Azonban olyan tömörököt fogtak, amelyik nem ereszt. Nemcsak szabadulni nem bírnak a nemzetietlen elemtől, de egyenesen eszközévé váltak annak.

Andrássy, Apponyi és a néppárt legalább nyilatkozatban tiltakozik a forradalmi tendenciák ellen, habár taktikából nem is mernek szakítani velük. Gróf Károlyi Mihály és őt vakon követő pártja ellenben nem tiltakozik, inkább olajat önt a tüzre hazafiatlan, lelkiösmeretlen magatartásával. Ennek a pártnak és vezérének ugyanis csupán a zavarcsinálás, rendbontás az éltető eleme, ami nélkül — tehetség és komoly eszmék híján — nem érvényesülhetnének. S ha eredetileg nem is vallottak nemzetközi elveket, sőt — mint 48-as pártnak — hazafias politikát kellene üznük, hitvány népszerűség-hajhászásból tullicitálják a radikálisokat a demokráta eszmék hirdetésében.

A diszes társaságnak ez a *muszka* demokrácia nyomása alatt követett politikája meg is termette a maga gyűlölcset. Az orosz forradalom által felkezdett és ántánt ellenségeink által felkapott jelszó: a *népek önrendelkezési joga* alapján immár csehek és délszlávok törnek hazánk területének ép-sége ellen. És ugyancsak ennek a jelszónak erejében bizva görditenek nehézségeket az oroszok a béketárgyalások elé. Nem akarunk e sorok keretében külügyi politikánk bírálatába bocsátkozni s nem feszegetjük a kérdést, vajjon gyakorlatilag ésszerű volt-e nekünk, a katonai fölényben levőknek oly mohón kapni a sárban fetregő, jó magával tehetetlen orosz felkínált bébejobbjá után. E tekintetben csak emlékeztetünk a lapunk 1917. december 2-i számának vezércikkére.

Hanem azt határozottan állítjuk,

hogy ha az itthonlevő blokkosaink nem károgtak volna és nem kárognának még most is szóval és újságjaikban annyira az *annexió és kárpótítás nélküli* békéről, meg a népek önrendelkezési jogáról és ezzel nem gyakorlatlanak káros befolyást a külügyi diplomáciánkra; és ha kormányunk és a mögötte ülő, nemzeti elveket valló pártok ellensúlyozni bírnák ezt a veszedelmes radikális demagógiát a helyett, hogy kijelentéseikkel még most is szarvakat növesztenek neki, — akkor az oroszok is kevésbé mernének követelőzni és a külügyi diplomáciánk is több erélyt fejthetne ki a breszlitovszki zöld asztal mellett.

Lehet, sőt valószínű, hogy az „incidens” — ahogyan diplomáciai nyelven nevezik — reparálva lesz. Ha másként nem, a németek által. De, hogy az ódioma a mi lelkiismeretlen politikusainkra háramlik, az szent egy igaz.

Hát ezért haragszunk kedves olvasó a koalíciós-blokkos táborra és ezért vagyunk esküdt ellenségei ennek az átfütyölt, vészterhes demokráciának.

Politikai hírek.

— Egy hazafias újságíró köszöntője. A budapesti „Otthon” írók és hírlapírók köre, mint mindig, ez évben is üdvözölte újkör elnökét, *Rákosi Jenőt*. A szónok *Kóbor Tamás* ismert neves újságíró volt, aki az alábbi beszédet intézte a kör elnökéhez:

— Méltóságos Uram, szeretett elnökünk! Midőn a világháború közepette most harmadszor hozom a mi elnökünk pályatársainak és barátainak újví üdvözlését, el kell ismerünk, hogy az előző két évben rossz prófétaának bizonyultunk mind a ketten. Mert mind a kétszer abban a bizonyos hitben álltunk egymás mellé, hogy ez az utolsó alkalom, a mikor háborúról beszélünk, távollevőként aggódunk s halottakat siratunk kell. Most mintha kezdene igazunk lenni. De nem hiszem, hogy csak egyéni lenne az, amit mondani akarok. Amikor ugyanis valószínűnek látjuk, hogy el fog jönni az az idő, amelyet mindnyájan kívánunk, úgy érzem, mintha meg is jönne, *de anélkül, hogy azzal a megnyugvással töltene el bennünket*, amellyel elébe néztünk tavaly és két évvel ezelőtt.

Nem tudom, merjem-e megmondani, hogy országunk és nemzetünk szempontjából *félelemmel nézek a béke elé*. Ha két évvel ezelőtt, vagy ha tavaly is megjött volna a béke, akkor azokat az ábrándokat, amelyeket hozzáfűztünk, hitünk szerint teljesen megvalósíthatóknak tarthattuk volna. Hogyan álltunk két évvel ezelőtt és tavaly a világ előtt? Egy kicsiny, ismeretlen és lenézett faj helyett *egy nagyszerű és elsőrangú fajt ismertek föl bennünk*. Hangzottak mindenfelől s hittük magunk is, hogy *más sorsa lesz ezután a magyarnak*. Német szövetségünk azzal biztatótt, hogy meglesz számunkra a jutalom, megértéssel találkozott minden nemzeti vágyódásunk arra, hogy Európa a maga körébe számítson bennünket. *Tejjes joggal hittük, hogy a magyar nemzet integritása, jövőendő nagyságának útja mindörökké egyengetve van azokért az áldozatokért, amelyeket addig hoztunk s hittük, hogy a magyar nemzet igazán azt a helyet foglalja majd el, amely tehetségénél és moralitásánál fogva méltán megillette.*

Ma ha jönne a béke, ma a gondolkodások és érzések elcserében az áll, hogy Magyarország szűkebbül értelmezte szövetségseit. *Ma jutalomról nincsen több szó. A béke érdekében pedig lábrakapott — s ebben*

része van a magyar sajtónak is, — a kis nemzetek fölszabadítása. A népek önrendelkezési joga Európa minden nációjának meghozhatja a maga előnyeit, csak éppen mi vagyunk az egyedüliek, akik kárát vallhatjuk ennek. Az összes államok megkapják, amit fegyverrel akartak volna megszerezni: jól jár Bulgária, jól jár az orgyilkos Szerbia, hisz visszakapja önállóságát, de ha a népek önrendelkezési jogát érvényre juttattuk, Magyarország elveszti területének és lakosságának majdnem a felét, ha ugyan nem többet.

En nem mernék vitába szállani azzal az igazsággal, hogy ennek az elvnek, amely ott ül Európa nyakán s amelyből mindenkinek lehet haszna, csak nekünk nem, — ön ennek az elvnek vizsgálatába nem bocsátkozom. En csak kétőt melek hinni és vallani. *Az ezeréves Magyarország a maga eddigi fejlődésében mindig történelmi produktumnak vallotta magát. A másik pedig ez: ha nekem százezer tudós és millió emberbarát be fogja bizonysítani, hogy nincs jogunk így tovább élni, hogy a világ boldogsága megkívánja tőlünk mindazt, amit sorscsapásnak nevezünk, ha ez százszor igaz is, én az igazságnak se fekszem oda, mint hóhér hárdja alá, mert azt vallom, hogy azt az országot, amely így megmaradt és előkészítette ezt a jövőendő átalakulást, az igazságnak se szabad lenyokozni s ha szabad, nem engedjük!* Nekünk, magyar újságíróknak a mi nemzetünk javára is politizálnunk kell, nem abszolúte azt nézünk, mit látunk igaznak, hiszen ezt a nyugati államok se teszik, akik mindig kitalálnak egy nagyszerű filozofémát, amellyel praktikus érdekeiket fedik.

Ugy látom, a magyar sajtótulajdonos idealista s azt hiszem, *kicsit kiskorú is*, mert mibennünk még mindig dolgozik az a tudat, hogy megettünk van a nyugat, nekünk tehát nyugatiaknak kell lennünk s ebben az iparkodásunkban nyugatibabakká válnunk, mint maguk a nyugatiak. Bizonyos parvemű vonás ez. Engedje meg méltóságos uram, hogy ezt a magyar újságírói karnak alázattal és tisztelettel figyelmebe ajánlva, hogy a mi vezérünknek, a m legelső emberünknek ennek figyelembeajánlása merőben fölösleges. Mi a legkülömbözőbb irányokban dolgozván, abban mindig egyetértünk s egyet látunk méltóságos ur publicisztikai működésében, hogy nem tekintve se azt, hogy jóbarátja, vagy ellensége mint vélekedik ma erről, vagy arról, mindig tántoríthatatlanul előre megy abban az egyenes nemzeti irányban, amelyben a nemzete javát szolgálni véli. Azt kérem, hogy a jó Isten ezt a nagy erőt, fizikai és lelki törhetetlenségében továbbra is tartsa meg!

Leközöltük a fenti beszédet tanulságos, szép példájul annak, hogy a hazafiság, az erős nemzeti érzés nem csupán a párdúc-börkacagány és a koronás címerek alatt terem, hanem feltalálható az a szerény polgári keblekben is. *Kóbor Tamásra igazán senki sem mondhatja, hogy tagja a tradíciós történelmi osztályoknak. Hithű zsidó család sarja ő, aki az „Egyenlőség” c. zsidó lapnak is munkatársa volt, de azért nem hirdet gyűlölséget, osztályharcol-amazok ellen, nem fut örül, hangzatos demokráta jelszavak után, sőt — amikor szeretett hazájáról van szó — bátran szemébe mondja az igazat a saját elkorcsosult pályatársainak is. Bizony tanulhatnának tőle a koalíciós pártok méltóságos és nagyméltóságú herceg, gróf, báró és kamarás urai.*

— *Károlyi Mihály* újví távirata. Ezt is leközöltük elrettentő példájul annak, hogy miképp gondolkozik a hazafiságáról megfélemedezett ántant-barát vezérpolitikus, aki mindenáron az ellenségeink javára akar lemondani a békekötésnél. Ez a távirat egyébként mai vezércikkünk felfogását is igazolja. Íme:

— *En is erőt és egészséget kívánok nektek — írja gróf Károlyi Mihály. — Erőt ahhoz a küzdelemhez, amely egész energi-*

ánkat kell hogy lekösse, mert csak így remélhetjük, hogy Magyarország politikai és gazdasági önállóságát demokratikus alapon fogjuk kiépíthetni. Küzdenünk kell az általános, intézményeken alapuló, megegyezésses békéért és *tillakozunk kell minden olyan törekvés ellen, amely a magyarok vérvesztését akarja idegen imperialista (örisd: német! — A szerk.) vagy burkolt annexionista célokért tovább hiába fokozni.*

— *Tisza István* Budapestre. Gróf Tisza István gesztu birtokáról Budapestre érkezett, ahol persze a munkapártiak rögtön körülvették, hogy a politika időszertű kérdéseiről meghallják vezérük kijelentését. Tisza a *közéletmezés* kérdéseiről kijelentette, hogy sokkal rosszabb pártember, semhogy a súlyos helyzetben ne segítsen a kormánynak a bajok elhárításában. A viszonyok elmérgesedéséért azért természetesen az *egész felelősség a kormányt terheli*, hiszen 1917-ben a kenyérmagvak termése *telemesen jobb volt*, mint az előző évben és okos beosztással nekünk is elég lett volna, Ausztriát is kielégíthettük volna. Csak azt a *kész rendeletet* kellett volna a kormánynak idejében kibocsátani, amelyet hivatalbepésekor talált. De mindig elhibázták a dolgot és a tengeri rendelettel is *elkészték*. — A katonai kérdéseket — ugymond — nem szabad *pártcélokra* kihasználni. Mindig mondta, hogy ezek a kérdések maguktól meg fognak éri, amit bizonyít a király mostani spontán elhatározása is. Külömben pedig e kérdések olyan méretű megoldása, a melyről szó van, *kizárólag a király és a magyar nemzetre tartozik. Kívülről jövő beleszólás, mint az osztrák lapoké, jogosulatlan és illetéktelen.*

Veszprémmegyei Újság.

Lapunkra 1918. január 1-től kezdve új előfizetést nyitunk.

Előfizetési ár:

egész évre	16 K
fél évre	8 „
negyed évre	4 K

Egyes szám ára a *csütörtöki és vasárnapi* lapból 16 fillér.

Lelekészek, tanítók, k. jegyzők évi 12 koronáért kapják a lapot.

A kiadóhivatal.

Hírek.

— *Újví üdvözlések* című legutóbbi hírtünk hiányos volt. Kimaradt ugyanis belőle, hogy dr. Rainprecht Antal főispán mit válaszolt a vármegye tisztikarát elébe vezetett dr. Bibó Károly alispán üdvözlő szavaira. Kijelentette, hogy programjához híven a vármegye tisztikarával, amelynek munkásságát kiválóan értékeli, a legszívélyesebb, baráti viszony fenntartását óhajtja s igyekszik velük a neki mindenkor legértékesebb barátságot fenntartani és fejleszteni. Végül megkapó szép szavakban alludált az utóbbi napok eseményeire, amelyek az egész emberiséget boldogító békét hozhatják meg, aminek beteljesedését és áldását mielőbb óhajtja valamennyiünk számára. — Ugyanitt említjük meg, hogy amikor Veszprém város és a Városi Párt küldöttsége tisztelt újví napján elnökénél, dr. Óvári Ferencnél, a párt nevében dr. Rosenberg Jenő v. főorvos üdvözölt nagy hatást keltezt, költői lendületekben gazdag beszéddel, a pártvezér meghatottan előadott válaszában gyönyörű képet festette szeretett városra jövőjének, aminek kiépítésében — ugymond — az apostoli lelkületű, kiváló megyéspüspök és a város érdekeit ügyis teljes szívből felkarolt jeles főispánunk jóakaratu tá-

mogatását reméli. A maga részéről is föltétlen támogatást helyezett kilátásba továbbra is a városnak, pártját pedig szorgos munkálkodásra és összetartásra buzdította.

— **Köz. biz.** A vármegyei közg. bizottság ma, 10-én d. e. tartja rendes ülését a főispán elnöklése alatt. Mivel ez az első ülése ez évben a bizottságnak, sorra kerül azon a havi rendes ülések idejének megállapítása is.

— **Katonai kilátások.** A király a *signum laudis*-t a kardokkal adományozta: Debreceni István 31., Czómor Béla a 31. honv. gy.-ezrednél beosztott 11., Komáromy László, Szvorény János és Rissányi József a 31. honv. gy.-ezrednél beosztott 10., Bokor György és Jancsó Gyula a 31. honv. gy.-ezrednél beosztott 24. és Bazsó Károly 31. honv. gy.-ezredbeli tartalékos hadnagyoknak. Az erre felhatalmazott parancsnokság által adományoztatott: az 1. oszt. ezüst vilátsági dírm: Takács József tart. ővezetőnek, Hozlár József népfőlkelőknek, Barbácz Lajos tart. szakaszvezetőnek a 31. honv. gy.-e-ben; — a 2. oszt. ezüst vilátsági dírm: Malicsék Árpád népfőlkelők őrmesternek; — a bronz vilátsági dírm: Toma András honvédeknek a 31. honv. gy.-ezredben; — a bronz vilátsági dírm: Csillag Imre népfőlkelőknek, Hamik András, Rének István, Banos Mátyás, Panyi Mátyás népfőlkelőknek, Spteller János ővezetőnek, Gyurkovics József, Galambos Mihály, Kluber Károly honvédeknek, Somogyi József őrmesternek, Horeczky József, Francz János honvédeknek, Takács Mihály ővezetőnek, Andrusko János szakaszvezetőnek Singer Árpád honvédeknek, Stern János szakaszvezetőnek, Wagner József tizedesnek, Horváth Jenő ővezetőnek, Szabadi János tizedesnek, Fábri Gyula, Póll Antal ővezetőnek, Páchl Sándor, Kiss József, Fudók Jenő tizedesnek a 31. honv. gy.-ezredben, Vajtu János, Benke András, Schlar Dániel, Kohn Béla, Lavicska Gyula, Krizsanez Henrik, Fehér Mihály, Mórocz János tűzereknek, Hollósi József, Bóka Péter, Halász János, Balog Ferencz hajtótűzereknek, Szabó Pál, Szekeres Antal, Varga István tűzereknek, Fischer József tüzemesternek, Forhancz Antal, Székely István tizedeseknek, Tóth József, Leinzer Lajos főtüzereknek, Kálóczy Mihály hajtótűzereknek, Szabó János, Gumilár Géza, Miskovics János tűzereknek, Weinböpl János, Wanderer Márton, Bencsik József tizedeseknek, Komáromi János, Szalai János, Parrag János főtüzereknek, Léder Imre címzetes tizedesnek, Monori József, Sipos Sándor főtüzereknek, Ágh Ferenc, Halász István, Kuharsch Rudolf, Schwarcz Andor, Molnár István, Bertalan András főtüzereknek, Fehér Lajos hajtótűzereknek, Horváth Zsigmond, Klein Gyula tűzereknek a 41. honv. tábori tarackozredben, Váli Ferenc főtüzemesternek, Jankulov Péter, Kánnár János, Kristián Péter, Tézli József, Vas István, Méhes György, Stahl András tűzereknek, Balla András hajtótűzereknek, Csiri Antal főtüzereknek, Hilcz Ferenc, Nemes Gyula, tűzereknek a 7. honv. táb. águzezredben, Dömötör János huszárnak, a 7. honv. huszározredben, Orschlager Árpád, Tarr György, Varga József tűzereknek, Gresgőy Tamás, Ilkó Ignác, Kósz György hajtótűzereknek, Novák István, Straff József, Schön György, Fajka Mihály, Ilics Demeter, Molnár György tűzereknek, Zodor József hajtótűzereknek, Berki Gyula, Drányovszky Márton tűzereknek, Wants György főtüzereknek, Sörös György, Lippai András hajtótűzereknek, Menczel Dezső, Németh Ferenc, Nagy István, Szápar Ferenc, Deszk Mihály, Kiss József I., Kiss József II., Szávér Gyula, Schurányi Ignác, Schneider János, Schullész György, Korhacz József, Vass József tűzereknek, Birics József, K. Kiss András, Mészáros Ferenc tűzereknek, Varga György, Domsa Imre, Klucsik György, Nagy János, Tóth Ferenc tizedeseknek, Hóka János főtüzereknek, Huber András, Uden Lajos szakaszvezetőnek, Mecsári Ignác tizedesnek, a 41. honv. nehéz tűzerezredben,

Oláh Márton főtüzereknek, Csongrádi József, Kovács Antal tűzereknek, Kálovics Antal, Szertics Mátyás, Bodor János hajtótűzereknek a 7. honv. tábori águzezredben, Pamper István, Márton Pál főtüzereknek, Vizi István, Berg János tűzereknek, Frias István, Balogh Sándor hajtótűzereknek, Simonyi József tűzereknek, Izak Ágoston tizedesnek, Kecskés Márton, Lakatos István hajtótűzereknek a 41. honv. tábori tarackozredben.

— **Igazságügyi kinevezések.** Ó felsége a király dr. Alföldy Dezső győri ítéltől-táblai elnöki titkár a győri kir. ítéltől-táblához bíróvá kinevezte, Az igazságügyminiszter dr. Csaszák Elemér zirczi királyi járásbírói jegyzőt jelenlegi alkalmazása helyén a IX. fizetési osztályba sorozott jegyzővé nevezte ki.

— **Katonai kinevezések.** A király kinevezte Komlóssy Kálmán, Sulácsik Lajos, Gerencsér Lajos, dr. Lénárd Endre, Tamer János pf. főhadnagyokat pf. századossá; dr. Dezső Pál pf. hadnagyot pf. főhadnaggyá; Fuchs Kálmán, Övenden Sándor pf. tisztjelöltet a 31. honvéd gyalogezrednél és Novotny Imre a 31. pf. parancsnoksághoz beosztott pf. tisztjelöltet hadnaggyá; Major István 31. h. gy. e-beli, Cseresnyés József 7. honvéd águzezredbeli hadnagyokat főhadnaggyá; Wigoda Samu, Laky Vince, Szabó József, Radovics Antal, Hatachek Pál, Streng Ede, Lamp Géza, Bognár Vince zászlósokat a 31. h. gy. e-ből, Kovács Sándor zászlóst a 7. h. táb. águzezrednél hadnaggyá; hadnagy gazdáltsági tiszté; Hübnér Béla gazd. tiszthelyettes a 31. honv. gyalogezrednél.

— **A pápai nőegylet hangversenyei,** amelyet a szegények téli nyomorának enyhítésére rendeztek a nemeslelkű urhölgyek december 29-én és 30-án, várakozáson felül fényesen sikerült. Nemesak erkölcsi tekintetben, hanem anyagilag is, mert 2000 koronánál magasabb összeg jutott azoknak eredményéből jótékony célra. A művészeti lények sikerrel emelték művészi szerepüket, akiknek sorába bizavást sorolhatjuk Pápa városának szellemi kitűnőségeit is. Amazok: *Antolffy Zsirus Dezső* fővárosi zeneakadémiai tanár, *Romagnoli Ferenc*, a pápai származású *Steiner Hugó* és *Demeter Lajos* szintén zeneakadémiai tanár az orgona, vadászkiűri, hegedű és fuvola mesteri kezelésével bájolták el a közönséget, emezek: *Tomer Árkád* bencés tanár, dr. *Antal Géza* orsz. képviselő és dr. *Kőrös Endre* tanár a költészet és szónoklás művészetével bilincseltek le a leikeket. Rajtuk kívül a művészeti lények sikeréért a dicséret első sorban a nőegylet fíradhatatlan, nemeslelkű elnökét: *Karlovitz Adolfnét* illeti.

— **Halálozás.** Huss Gyula devecseri nyomdatulajdonos, a „Somlyóvidéki Hírlap” és a „Veszprémi Napló” kiadója és felolós szerkesztője, december 28-án, 54 éves korában elhunyt Devecserben. Dec. 30-án temették el őszinte részvét mellett. — Fodor Lajos, a veszprémi áll. felsőkereskedelmi iskola tanára f. hó 7-én éjjel Budapesten egy szanatóriumban, ahol műtétet végeztek rajta, meghalt. Fiatal feleség és rokonságán kívül sokaknak őszinte részvéte kíséri a sirba Fodor Lajost, aki aránylag rövid veszprémi tartózkodása alatt is élénk érdeklődést tanúsított a köztügyek iránt és — kivált az altruista mozgalmak terén — önzellen munkásságot fejtett ki.

— **Óvónői kinevezés.** A vallás és közoktatásügyi miniszter Vanyó Katalin pápateszéri magánóvónőt az erzsébetbányai állami kisdudovádához kisdudovónővé kinevezte.

— **Szükség orosz fogságból.** Lukanényi Nényey László, cs. és kir. kamarás, a pápai 7. honvéd huszárezred századosa még a háboru elején sebesülten orosz fogságba került. Ott meggyógyult és fogolytáborba helyezték. A vitéz huszárkapitány kétszer megkísérelte a fogságból való szökést, de mindkét alkalommal rajta vezített, mert elfogták s annál szigorubb elbánásban részesítették.

Legutóbb mint erdei famunkás dolgozott az orosz fogságban. Végre harmadikban kozákrühában sikerült megszöknie és sok viszontagság után a napokban Pápára hitveséhez megérkezett, akinék szerető környezetében fogja a fogság és szökés fáradalmait kipihenni.

— **A hadikölcsön.** A VII. magyar hadikölcsönre a veszprémi pénzüzetieknek tekintélyes összeget jeleztek és pedig: a Veszprémi Takarékpénztárnál 3.600.000 K., a Veszprémmegyei Takarékpénztárnál 1.806.100 K., a Közgazdasági Banknál 625.000 K., a Veszprémi Hitelszövetkezetről 87.600 koronát.

— **Sötétség.** Néhány nap óta sötétség uralkodik éjjel Veszprém város utcáin. Ennek oka az, hogy a villamos gépek fűtéséhez szükséges nyersolaj dacára a hatóság sürgésének, még mindig nem érkezett meg. A városi hatóság tehát kénytelen volt a világitást előbb 11 óráig majd este 10 óráig korlátozni. — Ugyilátszik Budapesten nem olyan sürgős az ügy elintézése, mint amennyire sürgős volna Veszprémben az éjjeli világitás csupán közbiztonsági szempontból is.

— **Adóbevallások.** Veszprém város adóhivatala közlésezi, hogy az állandó fizetést, nyug- vagy gyediját élvezők IV. osztályu kereseti adóvallomásai, valamint a kölcsöntökekből, életjáradékból és jogosítványokból eredő jövedelmekre vonatkozó tőkekamat adóvallomások 1918. évi január 20-ig beadandók. — Egyben figyelmezteti az ingatlan tulajdonosokat, hogy a bekebelezett adósságok kamatterheit az általános jövedelmi pótdadóból leendő elengedés céljából január 31-ig lehet bevallani.

— **Veszprémben a Jeruzsálem-utca 5. számú ház május 1-re egészenben vagy részben bérbeadó.** Értekezni lehet a tulajdonossal ugyanott.

— **Közszemle.** Az 1917. évi föld- és házbirtok után kivetett általános jövedelmi pótdadó kivetési listástrom f. évi január 14-től 8 napi közszemlére lesz kitéve a városi adóhivatalban. Felhívtnak az érdekeltek, hogy a listástromot betekintheik s netáni felebbezéseiket beadhatják. Veszprém, 1918. évi jan. hó 9-én. A városi adóhivatal.

— **A Társaság** mai számában közli Drasche Lázár Alfred új regényét, a „Tűzkereszt”-et, a „Tűzpróba” folytatását. Herceg Ferenc novellája, Szép Ernő versei és gazdag társaság rovat teszik a lap tartalmát, mely többek között Karlovitz Bertalan s Vadász Miklós rajzait és érdekes képeket s Farkas Imre tollából ismert cikkeket közöl a Hatvany-kiállításból. A Társaság előfizetési ára negyedévre 10 K, egyes szám ára 80 fill. A Társaság kiadóhivatala: Budapest, IV. Réáltanoda-utca 18. sz.

— **Vasárnapi Ujság.** „A lap január 6-iki száma két új regény közlését kezdi: az egyik Szemere György: „Egy falusi kisasszony története” című legújabb műve, a magyar vidéki élet pompásan rajzolt képeivel, a másik Arnold Bennett, a híres angol író „A kópé” című műve, a modern angol regény egyik remeke. A szám képei szenzációs részleteket adnak a breszt-litovszki béketárgyalásról, köztük az a történelmi jelenet, mikor Lipót bajor herceg aláírja a fegyverszüneti szerződést. Más képsorozat Székely Bertalan rajzainak kiállítását és a Szépművészeti Múzeum más új személynéit mutatja be. Szépirodalmi olvasmányok: Balázs Sándor novellája, Sajó Sándor verse, Szőlősi Zsigmond tárcája. Egyéb közlemények: képek az olasz harcokról, az újévi postal forgalomról Budapesten s a rendes heti rovatok. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 10 korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában (Budapest, Egyetem-utca 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap” a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

Viszketőség, sömör, rüh

leggyorsabban elműlaxtja
a Dr. Fleisch-féle eredeti

„BARNA-ZSIR“

Nincs szaga, nem piszkít. Mindig eredeti pecsételés Dr. Fleisch-félét kérjünk.

Próba tégely 2-30 K, nagy tégely 4 K, családi tégely 11 K.

Veszprém és vidéke részére főraktár:

Kocsuba Emil „Fekete sas“ gyógyszerháza
Veszprém.

— Nemzetközi Halottszállítási Iroda
Budapest, VI., Andrásy-ut 11. — Exhumál
gyorsan és olcsón. — Minden felvilágosítást
készséggel ad.

**Eladók
tenyész házinylak.**

Érdeklődni lehet a 7. honvéd ágyas
pótáleg gazdasági hivatalában.

Veszprém, Kossuth Lajos-utca 42. sz.

„Perpetuum“

egyetlen barnaszénnel fűthető
folytonosságú kályha.

A jelenkor legjobb kályhája! Legtakarékosabb fűtés! Teljesen szagtalan! Éjjel-nappal egyenletes, kellemes meleg! Pontosan szabályozható hőmérséklet! Nincs kőre! Nincs szalag! Nincs por! Nincs kezelés! Évenként csak egyszer kell befűteni!

HIRSCH es FRANK

Budapest—Salgótarjáni gépgyár és vasöntöde r. t.
BUDAPEST, VI., Aréna-ut 128.

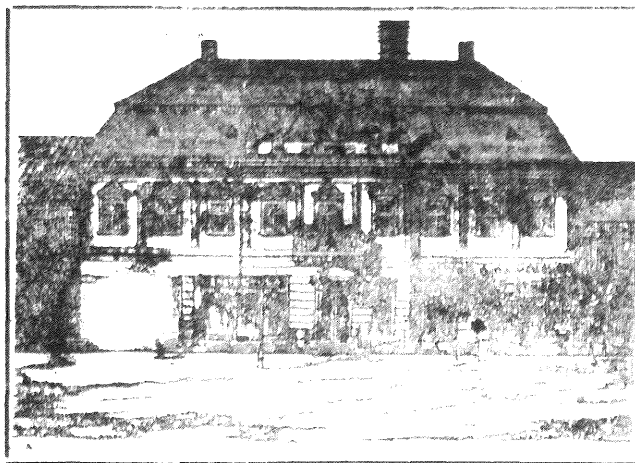
**Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.**

Névjegyek, stb.

mindenféle

könyvnyomdai

munkákat

izlésesen

és

jutányosan

készít

PÓSA ENDRE könyvnyomdája

VESZPRÉM, Rákóczi-tér 3. szám. (Saját ház.)

Könyvkereskedés.

(Telefon 93.)

Könyvkötészet.